

חַת־ת לַיּוֹם שְׁשִׁי פְּרֻשָּׁת וְאַרְא עֵרֵב שַׁבָּת קוֹדֵשׁ יוֹם הַהִילּוּלָא כ"ד טֵבֵת, ה'תשפ"ה

מְקַדֵּשׁ לְמַעַן בְּטַחֲוֹן יוֹשְׁבֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
"אֶרֶץ אֲשֶׁר תָּמִיד עֵינֵי ה' אֵלֶיךָ בָּה"

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמִשָּׁה / שִׁישִׁי עִם רִשִּׁי

פְּרָעָה לֹא חָזַר בְּתִשׁוּבָה, וְה' הָיָה צָרִיךְ לְשַׁלַּח לוֹ עוֹד 2 מִכּוֹת – דָּבָר וְשָׁחִין. הַקּוֹסְמִים שֶׁל פְּרָעָה הַבְּחִינִי שָׁזָה נִס מֵה' אָבֵל פְּרָעָה בְּכָל זֹאת הַתַּעֲקָשׁ.

פְּרָעָה לֹא שָׁמַע לְאַזְהָרוֹת שֶׁל מֹשֶׁה לְחַזֵּר בְּתִשׁוּבָה! לָכֵן ה' הָיָה צָרִיךְ לְשַׁלַּח לוֹ חִיּוֹת טוֹרְפוֹת. הֵם הִתְפַּשְׁטוּ בְּכָל אֶרֶץ מִצְרַיִם, הִכְאִיבוּ וּפָצְעוּ אֲנָשִׁים וְשִׁבְרוּ דְּבָרִים, אָבֵל הֵם לֹא נִכְנְסוּ לְגִשָּׁן, הַמָּקוֹם שֶׁבוֹ גָּרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

פְּרָעָה חָשַׁשׁ מְאֹד, וּכְמַעַט הָיָה מוּכָן לְשַׁלַּח אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְהַקְרִיב קִרְבָּנוֹת לַה' בַּמִּדְבָּר. אָבֵל בָּרָגַע שִׁמְשָׁה הַתְּפִלָּל שֶׁהַחִיּוֹת הַטוֹרְפוֹת יַעֲלֶמוּ, הוּא שָׁנָה אֶת דַּעְתּוֹ שׁוֹב, וְלֹא הָיָה מוּכָן לְהַרְשׁוֹת לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל לָלֶכֶת.

מִכַּת דָּבָר: ה' אָמַר לְמֹשֶׁה לְהַזְהִיר אֶת פְּרָעָה שֶׁאִם הוּא לֹא יִרְשֶׁה לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל לָלֶכֶת, תִּהְיֶה מִכָּה נּוֹסֶפֶת- שֶׁכָּל הַבְּהֵמוֹת שֶׁבְּחוּץ יִחְלוּ וְיָמוּתוּ.

פְּרָעָה הִתְעַלֵּם מִדְּבָרֵי מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן, אָבֵל חָלַק מֵהַמִּצְרִים כִּבְר יָדְעוּ עֲכָשׁוּ שֶׁכִּדְאִי לָהֶם לְשִׁמּוֹעַ לְמֹשֶׁה וְלְאַהֲרֹן. לָכֵן, חָלַקְם הִכְנִיסוּ אֶת הַבְּהֵמוֹת שֶׁלָּהֶם פְּנִימָה. כָּל הַחִיּוֹת הָאֲחֵרוֹת מִתֵּן, כַּמּוּכָן חוּץ מֵהַחִיּוֹת שֶׁהָיוּ שׂוֹכְנוֹת לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל.

פְּרָעָה שָׁאֵל הָאֵם מִתּוֹ בְּהֵמוֹת אֶצֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְהַמִּשְׁרָתִים אָמְרוּ לוֹ שֶׁלֹּא. אָבֵל פְּרָעָה הִחְלִיט שֶׁהוּא עֹדִין לֹא מוּכָן לְשִׁמּוֹעַ לַה' וּלְעֲשׂוֹת תִּשְׁוּבָה.

מִכַּת שָׁחִין: מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן הִזְהִירוּ אֶת פְּרָעָה, שֶׁאִם הוּא לֹא שׁוֹמֵעַ לַה', הוּא יִקְבֹּל מִכָּה נּוֹסֶפֶת, אָבֵל

שוב, פרעה לא רצה לשמוע. ה' אמר למשה ואהרן שכל אחד מהם יקח מלא חפניו (ידיים מלאות) אפר מתנור חם, ושמשה יחזיק את הכל בכף יד קמוצה אחת (תנסו את זה.. ואם אתם סוגרים את היד, אתם יכולים להחזיק עוד פחות מאשר כשהיד פתוחה).

משה השליך את האפר כלפי מעלה, לשמים, תוך כדי שפרעה צופה, והאפר הפך לאבק בכל מצרים, התפזר על כל מי שהיה בחוץ (אנשים או בהמות) וגרם להם פצעים שפאבו מאד.

למרות שהיה נראה שזה קסם גדול להשליך את האפר למעלה, מה שקרה היה נס מדי גדול בשביל קסם! הקוסמים של פרעה היו חייבים להודות שרק ה' יכול לעשות כזה נס!

היות ופרעה לא עשה תשובה כבר כל כך הרבה פעמים, ה' לא הקל על פרעה לעשות תשובה עכשו, לכן פרעה לא רצה לעשות תשובה.

מפת ברד: משה ואהרן לא הזהירו את פרעה בפעם הזו, הם רק אמרו לו שהמכה השנייה עומדת להגיע. הם אמרו לפרעה שה' היה יכול להרוג אותו באחת מהמכות האחרות, אבל הוא ישאר בחיים כדי שהוא יהיה חייב להודות בסוף, שה' הוא האלקים!

תהלים / יום כ"ד לחדש, פרקים קי"ג-קי"ח

התהלים של היום הם חלקים מתפלת הלל! הלל היא תפלה מיחדת שאומרים כדי להודות לה' על נסים ונאמרת בחגים ובראש חודש.

אחד הפסוקים בהלל הוא: "זה השער לה' צדיקים יבאו בו".

חסידות מלמדת שהשער עליו מדבר הפסוק הוא יראת שמים, החשש שלא לעשות חס ושלום משהו שה' לא יהיה מרוצה ממנו. אנחנו מתאמצים להתנהג בדרך שה' מצפה מאתנו שנתנהג!

אנחנו לומדים על יראת שמים באחד משנים עשר הפסוקים, האם אתם יודעים איזה מהם?

נחשתם נכון, "והנה ה' נצב עליו" (שהוא מתוך התנאי) הפונה היא שיהודי צריך לחשב כיצד ה' משגיח עליו אפלו שה' נמצא בכל מקום, הוא צריך לחשב שה' מסתכל עליו ובודק לראות אם הוא עובד את ה' כראוי באופן שבו צריך לעבוד את ה' ובדרך הכי טובה שהוא יכול.

תנ"א / לקוטי אמרים פרק ט"ו (כ"ד טבת שנה פשוטה)

בתנאי היום לומדים עוד על "עבדו" - מי שעובד את ה', ועל מי "שלא עבדו":

האדמו"ר הזקן מסביר שההבדל הוא שמי ש"עבדו" עושה קצת, ממש טפה יותר ממה שהוא רגיל!

בזמן הגמרא, כשכלם חזרו על כל דבר שהם למדו 100 פעמים, "עבדו" היה מישהו שעבד על עצמו כדי לעבוד את ה' והיה לומד 101 פעמים! זאת רק פעם אחת נוספת, אבל בגלל שהוא לא היה רגיל לזה, הוא צריך לעבוד קשה כדי לעשות אותה! הוא באמת צריך להלחם ביצר הרע לשם כך.

בינוני צריך לנסות להיות מישהו שעובד את ה' (עבדו) לעבוד קשה כדי להתגבר על היצר הרע!

היום יום / כ"ד טבת

היום הוא יום ההולא של האדמו"ר הזקן. האדמו"ר הזקן נפטר במוצאי שבת פרשת שמות בכפר קטן שנקרא פיענא. האהל של האדמו"ר הזקן נמצא בהאדיטש.

הרבי המהר"ש שאל פעם את ה"צמח צדק", כשהאדמו"ר הזקן רצה שחסידים יקימו את מנהגי החסידות/ דרכי החסידות, מה הוא רצה שיקרה? ומה הוא רצה שיהיה מהחסידות שהוא למד?

ה"צמח צדק" ענה:

לחיות בדרך החסידות הכונה היא שכל החסידים הם כמו משפחה אחת! האדמו"ר הזקן רצה לראות שכל החסידים אוהבים אחד את השני בדרך שבה מלמדת התורה.

וחסידות היא חיות! היא מביאה אור וחיות לכל דבר, כדי שנוכל לראות מה זה באמת ולדעת מה לעשות עם זה. אנחנו אפילו יכולים להבין מה זה היצר הרע, כדי לדעת איך לפתור את הקשיים! האדמו"ר הזקן רצה שהחסידות תביא חיות ואור לתוך כל חלק וחלק מחיי החסיד.

ספר המצוות / מצות עשה רמ"ו

היות שמתחילים סדרה חדשה של הלכות ברמב"ם - הלכות על מקרים שונים בבית הדין, יש מצוה חדשה היום ונלמד אותה במשך הימים הקרובים.

מצות עשה רמ"ו היא, שאם שני אנשים לא מסכימים ביניהם אודות כסף בבית הדין, צריך לקיים את ההלכות השונות הנוגעות למה שצריך לעשות במקרים כאלו.

רמב"ם / הלכות טוען ונטען (פרקים א', ב', ג')

ברמב"ם היום לומדים על פרטים של ההלכות מה עושים במקרה ושני אנשים מגיעים לבית הדין ויש ביניהם דין ודברים (וכוח) על כסף או על רכוש.

לעתים קרובות על אחד מהם להשבע שבועה - הבטחה מיחדת שיש לה תוקף חזק - שהוא לא חייב כלום.

פרק א' - אם שני אנשים מגיעים לבית הדין ומסכימים על חלק מהכסף למשל ראובן אומר: "אתה חייב לי 100" ושמעון אומר: "אני חייב לך כסף, אבל רק 50" שמעון צריך להשבע שבועה שהוא חייב רק 50 ולתת מיד את הכסף.

פרק ב' - לומדים מתי בית הדין לא מאפשר להשבע שבועה. אם הם סבורים שאותו אדם עלול להשבע שבועת שקר. למשל בית הדין לא מאפשר למהמר להשבע שבועה.

פרק ג' - אם אדם מסכים רק על חלק קטן מהכסף, פחות משוה פרוטה, הוא אינו נשבע שבועה. הוא גם אינו נשבע אם סכים הכסף עליו הם מתוכחים הנו פחות מסכום מסים. לכן אם שני אנשים מתוכחים על תמרים: אדם אחד אומר אתה חייב לי מאה תמרים, אבל האדם השני אומר אני חייב לך רק תשעים, הרי הוכוח ביניהם הוא על עשרה תמרים בלבד.

אם השווי של אותם תמרים נמוך מהשווי שבית הדין קבע, הוא אינו נשבע שבועה. ואם אדם אומר אתה חייב לי מאה 50 והאדם השני אומר שהוא רק חייב פרוטה, גם הוא אינו נשבע.

דרכי החסידות / תאריך חסידי - כ"ד טבת

היום כ"ד טבת, יום ההלולא של האדמו"ר הזקן.

יום ההלולא אינו סתם יום שבו זוכרים את מי שנפטר. זהו יום מיחד מאוד ברוחניות. כשאדם נמצא בעולם הזה הוא מקיים הרבה מצוות ומשמעותי לאנשים אחרים. ביום ההלולא, כל הדברים המיוחדים שעשה בחייו מקבלים חזק מאת ה' ומביאים את נשמת בעל ההלולא וכל המצוות למעלה לרמה גבוה יותר בגן עדן. היות והעולם תואם למה שקורה ברוחניות, כל הדברים שהם עשו גם הם מקבלים תוספת כח, כאן, בעולם הגשמי.

במובן, היות שצדיק הנו משמעותי לכל אחד בעולם, כלנו מקבלים תוספת כח מהדברים עליהם עמל במשך כל חייו ביום ההלולא שלו.

מהו הדבר החשוב ביותר שהאדמו"ר הזקן פעל בעולם?

לאדמו"ר הזקן היתה נשמה מיוחדת, והוא נתן לנו את חסידות חב"ד כדי להכין את העולם למשיח!

ב"היום יום" של היום למדנו מה האדמו"ר הזקן רצה שנעשה עם החסידות. לתקן את כל המדות הלא טובות שלנו ותמיד להתנהג כפי שה' רוצה מאתנו. האדמו"ר הזקן גם הוריש לנו את דרכי החסידות- שנחיה יחד באהבה על פי תורה.

הרבי מסביר בשיחה (פרשת שמות תש"כ) שאנו צריכים את דרכי החסידות כדי שנוכל להשתמש בחסידות כראוי. כפי שראינו בתניא, לפעמים יצר הרע של אדם יכול להתחזק בעברה מסימת ואין לו את הכח להלחם בעצמו. כאשר קורה כזה דבר, אנו זקוקים לדרכי החסידות, אנו זקוקים לחברים שלנו שיעזרו להלחם ביצר הרע. באחדות, אנו יכולים לעזור אחד לשני כדי שכלנו נוכל להתנהג כפי שה' רוצה.

היום, בכ"ד טבת, יש לנו תוספת כח לשם כן. עלינו להתועד עם חברים וידידים, לעזור אחד לשני לתקן את מדותינו שאינן כפי שראוי שיהיו, וכמובן כשכלנו נעשה תשובה ונתקן את מדותינו, נהיה כלנו מוכנים לגאולה.

גאולה ומשיח / שיבנה

מקדש לעלוי נשמת סבתנו האהובה מרת מרים צימל בת הרב יוסף ברוך ע"ה פרידמן

מדי יום בתפלה אומרים: "שיבנה בית המקדש במהרה בימינו ותן חלקנו בתורתך". מה הקשר בין שני הדברים? מדוע לא אומרים שבית המקדש יבנה ונוכל להקריב קרבנות? מדוע אומרים שאחרי שבית המקדש יבנה יוכל להיות לנו חלק בתורה? כאשר משיח בא ובית המקדש יבנה שוב יש הבטחה נוספת מהנביא, שיהיו לנו עוזרים שיזאגו לכל הדברים הגשמיים עבורנו. כך נוכל להקדיש את כל הזמן ללמד תורה. לכן כאשר אין לנו את בית המקדש, חסר לנו החלק הראוי בתורה המגיע מתוך שלווה ופניות נפשית.